

ÎNCHEIERE

1 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Victor Burduh

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Nina Bîțca în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Leonid Bîțca, succesor în drepturi Nina Bîțca împotriva Companiei Internaționale de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni și lui Igor Deșcinschii cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017 prin care a fost admis apelul declarat de Compania Internațională de Asigurări „Asito” Societate pe Acțiuni, casată parțial hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 22 iulie 2016 și emisă în această parte o nouă hotărâre

constată:

La 2 mai 2015, Leonid Bîțca a depus cerere de chemare în judecată împotriva CIA „Asito” SA și lui Igor Deșcinschii cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 27 octombrie 2014, orele 19.30 pe str. M. Eminescu intersecție cu str. 31 august 1989 mun. Chișinău, automobilul de model Mercedes E-290 cu n/î XXXXX, ce-i aparține cu drept de proprietate, a fost tamponat de către automobilul de model Nissan Primera cu n/î XXXXX, care aparține cu drept de proprietate lui Igor Deșcinschii și condus de ultimul.

Comunică că vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 242 alin. (2) Cod contravențional a fost recunoscut Igor Deșcinschii, căruia în baza procesului – verbal din 27 octombrie 2014 i-a fost aplicată o amendă în mărime de 1000 lei și 6 puncte de penalizare.

Accentuează reclamantul că în rezultatul producerii accidentului rutier, a fost deteriorat automobilul de model Mercedes E-290 cu n/î XXXXX, astfel, fiindu-i pricinuită o daună considerabilă.

Relatează că în momentul producerii accidentului era în vigoare contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă în baza certificatului de asigurare nr. 000606661 de tip RCA din 10 ianuarie 2014, valabil pînă la 09 ianuarie 2015, încheiat între Igor Deșcinschii și CIA „Asito” SA.

Afirmă că CIA „Asito” SA a încălcat toate prevederile legale și nu i-a achitat despăgubirea în mod benevol.

Evidențiază că dânsul de nenumărate ori s-a adresat CIA „Asito” SA, să-i fie achită despăgubirea, depunând și o plângere și la CNPF, însă fără niciun rezultat, fapt ce l-a determinat să se adreseze pentru a efectua o expertiză independentă la CNEJ al Ministerului Justiției, conform căreia paguba a fost evaluată în sumă de 1224,42 euro.

Menționează că prejudiciul moral se exprimă în disconfort și suferințe sufletești, chin, pierdere de timp prin stațiile de reparare auto, astfel că prejudiciul moral cauzat îl estimează la 10000 lei.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 14, 1301, 1315, 1317, 1327, 1329, 1398, 1410, 1422 Cod civil, art. 166-167 CPC, Hotărârii Plenului CSJ nr. 3 din 30 martie 2009, Legii cu privire la asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de automobile.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea de la CIA „Asito” SA în beneficiul lui a despăgubirii de asigurare în sumă de 1242,42 euro, a sumei de 642 lei plata pentru efectuarea expertizei, încasarea de la Igor Deșcinschii a daunei morale în mărime de 10000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 22 iulie 2016 a fost admisă acțiunea parțial.

A fost încasată de la CIA „Asito” SA în beneficiul lui Leonid Bîtca suma de 18954,45 lei cu titlu de despăgubire de asigurare și cheltuielile judiciare, inclusiv cheltuieli pentru efectuarea expertizei în mărime de 642 lei, iar în total suma de 19596,45 lei.

În rest, a fost respinsă cererea lui Leonid Bîtca împotriva lui Igor Deșcinschii privind încasarea prejudiciului moral, ca neîntemeiată.

A fost încasat de la CIA „Asito” SA în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 568,63 lei.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2017 a fost permisă înlocuirea intimatului Leonid Bîtca cu succesorul său în drepturi – soția Nina Bîtca, în prezenta cauză.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2017 a fost admis apelul declarat de CIA „Asito” SA, casată hotărârea primei instanțe în partea încasării de la CIA „Asito” SA în beneficiul lui Leonid Bîtca a sumei de 19596,45 lei și în beneficiul statului a taxei de stat în mărime de 568,63 lei și emisă în această parte o nouă hotărâre, prin care a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată a lui Leonid Bîtca, succesor în drepturi Nina Bîtca împotriva CIA „Asito” SA.

A fost încasată de la CIA „Asito” SA în beneficiul Ninei Bîtca suma de 1828,37 lei. În rest, cerința dată a fost respinsă.

A fost încasată de la CIA „Asito” SA în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 270 lei.

În rest, a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La 12 martie 2018, Nina Bîtca a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei recurate cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o nelegitimă, neîntemeiată și care urmează a fi casată cu menținerea hotărârii instanței de fond.

Afirmă că în instanța de apel au fost stabilite și aplicate eronat circumstanțele cauzei.

Declară că CIA „Asito” SA a încălcat prevederile art. 19 alin. (2) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 și anume, că asigurătorul e obligat să achite despăgubirea în cel mult 3 luni de la data depunerii cererii de despăgubire.

Remarcă că în astfel de condiții se exclude vinovăția lui Leonid Bîtca, deoarece nu există nicio probă anexată la materialele cauzei precum că ultimul nu ar fi prezentat careva informație sau acte către CIA „Asito” SA, fapt ce ar fi creat dificultăți în evaluarea prejudiciului.

Consideră că CIA „Asito” SA a încălcat și prevederile art. 19 alin. (1) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006.

Relatează că CIA „Asito” SA și SRL „General Expert” au examinat bunul avariat la 14 noiembrie 2014, la 29 noiembrie 2014 și la 1 decembrie 2014, prin ce a fost depășit termenul legal prevăzut în art. 19 din Legea menționată.

Evidențiază că în decizia contestată, instanța de apel trece cu vederea faptul și nu indică data când CIA „Asito” SA a achitat acea parte din prejudiciu de 9000 lei, care a avut loc peste o perioadă de aproximativ de 3 ani.

Declară și încălcarea prevederilor art. 21 alin. (6) din Legea menționată, or, CIA „Asito” SA nu a eliberat un extras din dosarul de daune în termen de 5 zile de la constatarea daunelor.

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (2) din Legea menționată, accentuează că soluția de a apela la un expert independent e motivată, iar afirmațiile CIA „Asito” SA precum că asiguratul și asigurătorul au acceptat ca evaluarea să fie efectuată de SRL „General Expert” este eronată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa defunctului Leonid Bîtca la 19 ianuarie 2018, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 140), însă careva date care ar indica la expedierea și recepționarea acesteia de către succesorul Nina Bîtca la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 12 martie 2018 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care

acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Nina Bîtca nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Nina Bîtca, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Nina Bîtca ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Nina Bîtca se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Victor Burduh